

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 25. An validè, aut licitè possit Episcopus Regulares ad
sæcularium confessiones absolutè approbatos, propriâ autoritate pro
libitu ad novum examen sub pœna suspensionis adigere, aut ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

authores qui in eo quem tradidi sensu *Proprii Sacerdotis* nomen usurpandum docent.

Sed ut hi filerent universi, pro sua reverentia audiendus esset solus Clemens X. qui in Decreto quod incipit : *Superna*, edito anno 1670. litem omnem apertè diremit dum decernit. Religiosos ad Confessiones secliarium semel simpliciter approbatos, posse in diocesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcunque etiam infirmorum confessiones audire, absque ulla parochorum, vel ipsius Episcopi licètia. Et eos qui dictis Religiosis simpliciter approbati paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni quæ incipit, *Omnis utriusq; sexus*, quoad Confessionem duntaxat satisfecisse censendos.

QUÆSTIO XXV.

An validè, aut licitè possit Episcopus Regulares ad secliarium Confessiones absolutè Approbatos, propriâ auctoritate pro libitu ad novum examen sub pana suspensionis adigere, aut approbationes à Prædecessore legitimè concessas revocare?

Non desunt pauci ex multis Prælati, qui hanc sibi potestatem vindicarunt, & inde non modicas in sua diocesi turbas concitarunt. Nuntuntur hi clausulâ Bullæ Pii V. quæ incipit *Romani Pontificis*, ubi ita decernit. Volumus eos (Regulares Mendicantes) qui semel, ab Episcopis suis prævio examine approbati fuerint, ab eodem Episcopo iterum non examinari : ab Episcopo autem successore pro majori conscientia suâ quiete examinari de novo poterunt. Est quoq; ejusdem tenoris constitutio Urbani VIII. *Alias à nobis* quæ legitur apud Barbosam lib. I. Jur. Eccl.

178 Pars 3. tract. 1. De Opinionum probabilitate
Eccl. cap. 43. Ex his, & aliis ejusdem forma Pontificum decretis conficiunt, dictam potestatem Episcopo, saltem Successori, suo jure competere. Verum ex adverso demonstrant Regulares, per has Constitutiones, ad instituendum novum examen, aut approbationem pro arbitrio successoris revocandam, nihil omnino potestatis acquiri. Id enim juris allegati Canones tunc tantum Episcopo concedunt, quando constat examen *pro majori conscientia quiete* illi necessarium esse. Requiritur igitur iustam causam, & defectum aliquem satis exploratum ex parte personæ approbatæ, qui Episcopi conscientiam merito extimulet, non solam ejus voluntatem, aut causam merè imaginariam. Quod si aliunde constare possit, personam antea absolutè approbatam, ad confessiones excipiendas satis idoneam esse, non est iusta Episcopi inquietudo, nec subest causa legitima ut possit Confessarius ad examen revocari. Cum enim habeat Sacerdos Regularis ad Sacramentum penitentiae jurisdictionem à Sede Apostolica concessam, & approbationem Ordinarii à Tridentino requisitam, jam ipsi acquisitum est jus omnino ex parte absolutum ad exercendum potestatem legitime possessam: ac proinde ab illius exercitio absque legitima causa, solo prætextu pacandæ conscientiae, sine injuria deturbari non potest. Non enim habet se approbatio per modum gratiæ arbitrariæ, sed est legitima judicis sententia, quam non potest is qui eam tulit, aut alius, sine nova causa revocare. Hinc non tantum injustam sed etiam invalidam esse in casu nostro hanc approbationis ritè concessæ retractationem, docet Card. Lugo de Penit. disp. 21. sect. 3. n. 64. Bossius de Jubil. sect. 3. cap. 2. §. 4. Portel. V. Confess. præsent. Bordonus tom. 1. Resol. 36. n. 8. Leander de penit.

pænit. tr. 5. d. 11. q. 85. Lezana Consult. 40. n. 1. ubi in eandem sententiam adducit Peyrinum, Suarez, Pasqualigum, Palaum, & plures ex antiquioribus.

Roboratur hæc doctrina ex pluribus Summorum Pontificum declarationibus ac decretis, quæ vetant imprimis Episcopo Conventum aliquem integrum propriâ authoritate à confessionibus sæculariû audiendis suspendere, aut ad aliud examen absque nova causa compellere: imo etiam ullum Regularium in particulari à se absolute approbatum ad hoc adigere, nisi nova causa, & ad confessiones spectans postea intervenerit. Nec alia est ratio de Episcopo successore, nisi quod hic facilius possit dubitare, an approbatio, non à se, sed à suo prædecessore concessa, fuerit legitima, & persona ad confessiones excipiendas satis idonea. Constant verò ea quæ differunt de Episcopo approbante ex Bulla Pii V. *Etsi mendicantium* n. 41. & Bulla, *Romani Pontificis*, cum adjuncta Sacre Congregationis declaratione, nec non ex alio ejusdem Congregationis decreto, expedito 20. Novembris anno 1615. quo statuitur Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, ad quos Confessores approbandi jus spectat, Confessarios Regulares aliàs ab ipsis liberè approbatos, ab audiendis confessionibus suspendere post hac minimè licere, nisi ex nova causa, eaque ad Confessiones ipsas pertinente, aut ob non servatum Interdictum ab ipsis Ordinariis positum. Eiusdem tenoris est Bulla Innocentii X. *Cum sicut accepimus*, data 16. Maji anno 1648. quæ decernit, Regulares aliàs liberè ab Episcopo, prævio examine, approbatos ad audiendas confessiones personarum sæcularium, ab eodè Episcopo suspendi non posse sine nova causa, eaque ad Confessiones ipsas pertinente.

Quinimò, quoad Episcopum successorem, Gonzales ad Regulam 8. Cancellariæ, refert Declarationem Cardinalium in hæc verba: Episcopus non potest examinare approbatos à suo Antecessore, nisi post promotionem aliqua nova causa superveniat: quod si data sit causa Successori dubitandi de capacitate antea approbati, non potest eum de quo dubitat suspendere ante examen, cum sit in possessione, sed debet illum ad examen revocare. Prætereo plura alia decreta & decisiones, quas hæc controversia, mirum quâ sæpe renovata, pro Regularibus extorsit. Qualis fuit pridem illa contestatio inter Episcopum Brugensem & Regulares suæ diœcesis; quos à prædecessore simpliciter approbatos, cum ad novum examen adigere vellet, præcepit illi auctoritate Apostolica Illustrissimus tunc in Belgio Pronunciatus, ut Regulares à suorum privilegiorum usu non impediret, ac tergiversantem ad gravem multam condemnavit, per sententiam datam 16. Augusti anno 1690. Donec tandem Episcopus destitit, & Regularium privilegia agnovit, per transactionem Concilii Regii diplomate Bruxellis expedito confirmatam.

Hanc litem è Belgio tunc proscripam, Tornacum nuper revexit Episcopus ex Gallia illi diœcesi impositus, qui suo edicto 24. Aprilis anno 1671. citavit omnes Regulares ad confessiones secularium approbatos, ad subeundem novum examē à die 20. mensis Maji, revocans eo elapso omnes approbationes administrandi Sacramentū Penitentiae, sive per suos prædecessores, sive per Vicarios generales concessas: sed conatus ille novus majorem molestiam quam progressum habuit. Nec alibi hujusmodi procella pacatiorem exitum retulere.

Decla-